

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, a w szczególności jej art. 12, 14, 31 i 46 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, by sąd krajowy, do którego wpłynęła skarga na decyzję o odrzuceniu oczywiście bezzasadnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, oddalił rzeczoną skargę bez przesłuchania wnioskodawcy, jeżeli okoliczności faktyczne nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do zasadności tej decyzji, pod warunkiem, po pierwsze, że w trakcie postępowania w pierwszej instancji wnioskodawcy umożliwiono stawienie się na przesłuchanie w sprawie jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 14 tej dyrektywy oraz że protokół lub stenogram z tego przesłuchania, w sytuacji gdy się ono odbyło, został załączony do akt zgodnie z art. 17 ust. 2 tej dyrektywy, a także, po drugie, że sąd, do którego wpłynęła skarga, może zarządzić przeprowadzenie takiej rozprawy, jeżeli uzna to za konieczne dla celów pełnego rozpatrzenia *ex nunc* zarówno okoliczności faktycznych, jak i kwestii prawnych, o którym mowa w art. 46 ust. 3 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – „Toridas” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-386/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 138 ust. 1 — Kwalifikacja danej transakcji jako wewnątrzspółnotowej dostawy towarów — Zwolnienie z VAT wewnątrzspółnotowych dostaw towarów — Zamiar odsprzedania przez nabywcę zakupionych towarów podatnikowi w innym państwie członkowskim przed opuszczeniem przez nie terytorium pierwszego państwa członkowskiego — Ewentualny wpływ przetworzenia części towarów przed ich wysyłką]

(2017/C 309/17)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Toridas” UAB

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

przy udziale: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Sentencja

1) Artykuł 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te w sprawie w postępowaniu głównym dostawa towarów dokonana przez podatnika mającego siedzibę w pierwszym państwie członkowskim nie jest zwolniona z podatku od wartości dodanej na podstawie tego przepisu, jeżeli przed zawarciem tej transakcji dostawca zarejestrowany do celów podatku od wartości dodanej w drugim państwie członkowskim informuje dostawcę, że towary zostaną natychmiast odsprzedane podatnikowi mającemu siedzibę w trzecim państwie członkowskim, przed wywiezieniem ich z pierwszego państwa członkowskiego i przed przetransportowaniem ich do miejsca przeznaczenia tego trzeciego podatnika, pod warunkiem że ta druga dostawa została faktycznie dokonana i towary zostały następnie przetransportowane z pierwszego państwa członkowskiego do miejsca przeznaczenia w państwie członkowskim trzeciego podatnika. Rejestracja do celów tego podatku pierwszego nabywcy w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca pierwszej dostawy lub miejsca końcowego nabycia nie stanowi kryterium klasyfikacyjnego dla transakcji wewnątrzspółnotowej; samo zarejestrowanie nie jest też dowodem wystarczającym do wykazania wewnątrzspółnotowego charakteru transakcji.

- 2) Na potrzeby dokonania wykładni art. 138 ust. 1 dyrektywy 2006/112 przetworzenie towarów w ramach łańcucha dwóch następujących po sobie dostaw, takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na zamówienie pośredniczącego nabywcy i dokonane przed transportem do państwa członkowskiego końcowego nabywcy, nie ma wpływu na przesłanki ewentualnego zwolnienia pierwszej dostawy z podatku od wartości dodanej, ponieważ przetworzenie to następuje po dokonaniu pierwszej dostawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 lipca 2017 r. – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Meissen Keramik GmbH
(Sprawa C-471/16 P) ⁽¹⁾

[*Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie do rejestracji graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „meissen” — Oddalenie sprzeciwu — Dowody przedstawione po raz pierwszy — Przeinaczenie — Rzeczywiste używanie wcześniejszych znaków towarowych — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 7 ust. 3 — Artykuł 8 ust. 5 — Związek między porównywanymi znakami towarowymi]*

(2017/C 309/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (przedstawiciele: O. Spuhler i M. Geitz, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik), Meissen Keramik GmbH (przedstawiciele: M. Vohwinkel i K. Gennen, Rechtsanwälte)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 454 z 5.12.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – A.S./Republika Slovenija

(Sprawa C-490/16) ⁽¹⁾

[*Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Przybycie nadzwyczajnie dużej liczby obywateli państw trzecich ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej — Zorganizowanie przekroczenia granicy przez organy jednego państwa członkowskiego do celów tranzytu do innego państwa członkowskiego — Wjazd, na który zezwolono na zasadzie odstępstwa, ze względów humanitarnych — Artykuł 13 — Nielegalnie przekroczenie granicy zewnętrznej — Termin dwunastu miesięcy od dnia przekroczenia granicy — Artykuł 27 — Środki zaskarżenia — Zakres kontroli sądowej — Artykuł 29 — Termin sześciu miesięcy na przeprowadzenie przekazania — Obliczanie terminów — Wniesienie skargi — Skutek zawieszający]*

(2017/C 309/19)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije